

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

Ridván 2012

Bahá'í věřícím světa

Draze milovaní přátelé,

1. Před sto lety, v půli odpoledne jedenáctého dne svátku Ridvánu, stál 'Abdu'l-Bahá před publikem čítajícím několik set lidí. Pozvedl krumpáč nějakého dělníka a zaryl ho do trávníku pokrývajícím místo budoucího Chrámu v Grosse Pointe severně od Chicaga. Ti, kteří byli v tento jarní den přizváni k tomu, aby s Ním tuto zemi zkypřili, měli rozličný původ – abychom jmenovali jen některé z nich, byli to například Norové, Indové, Francouzi, Japonci, Peršané a domorodí Američané. Bylo to, jako by ještě nepostavený Dům uctívání již tehdy plnil Mistrova přání týkající se každé podobné stavby, která vyjádřil v předvečer tohoto obřadu: „aby lidstvo našlo místo k setkávání“ a „aby z jeho otevřených dvorů svatosti zaznívala provolávání o jednotě lidstva“.

2. Posluchači, kteří Jej při této příležitosti slyšeli, a všichni, kteří Jej slyšeli během Jeho cest do Egypta a na Západ, museli jen mlhavě porozumět dalekosáhlým důsledkům, které měla Jeho slova pro společnost, pro její hodnoty a zájmy. A může si snad i dnes někdo činit nárok, že by byl i jen vzdáleně a nezřetelně zahlédl náznak toho, jaká bude budoucí společnost, kterou je Bahá'u'lláhovu Zjevení předurčeno vystavět? Necht' se nikdo nedomnívá, že civilizace, k níž božské učení lidstvo pobízí, bude pouze výsledkem určitých úprav současného řádu. Zdaleka nikoliv. V přednášce, kterou 'Abdu'l-Bahá pronesl několik dní po položení základního kamene Mateřského chrámu Západu, prohlásil, že „k důsledkům projevení se duchovních sil bude patřit to, že se lidský svět přizpůsobí novým společenským zvyklostem“, že „se ve všech lidských záležitostech projeví Božská spravedlnost“. Tato a mnohá další prohlášení Mistra, ke kterým se Bahá'í společenství u příležitosti stého výročí stále znovu obrací, zvyšují povědomí o vzdálenosti, která dělí stávající uspořádání společnosti od ohromující vize, jíž Jeho Otec obdařil svět.

3. I přes chvályhodné úsilí, jež v každé zemi vyvíjejí jednotlivci mající dobré úmysly ve své snaze zlepšovat podmínky společnosti, připadají bohužel mnohým lidem překážky bránící v uskutečnění této vize jako nepřekonatelné. Jejich naděje troskotají na chybných předpokladech o lidské povaze, které pronikly do struktur a tradic velké části současného života až do takové hloubky, že si získaly postavení jasně prokázaného faktu. Zdá se, že tyto předpoklady nepočítají s pozoruhodnou zásobárnou duchovního potenciálu, který je k dispozici každé osvícené duši, jež z něho čerpá; spíše se jejich obhajoba opírá o lidské nedostatky, přičemž příklady těchto nedostatků dennodenně zesilují společný pocit zoufalství. Navrstvený závoj nesprávných předpokladů tak zastírá jednu základní pravdu: Stav tohoto světa svědčí o deformaci lidského ducha, nikoliv o jeho skutečné podstatě. Záměrem každého Projevu Božího je uskutečnit přeměnu jak vnitřního života, tak i vnějších podmínek lidstva. A tato přeměna přirozeně nastává s tím, jak stále rostoucí počet lidí, které navzájem sjednocují božské zásady, společně usiluje rozvíjet duchovní schopnosti, aby mohli přispívat k procesu společenské přeměny. Převažující teorie dnešní doby se podobně jako tvrdá země, jíž Mistr před sto lety rozrýval, zpočátku mohou zdát nepřístupné jakékoliv změně, ale nepochybně postupně vymizí a prostřednictvím „jarních deštů Boží štědrosti“ vyraší svěží a krásné „květiny pravého porozumění“.

4. Vzdáváme díky Bohu, že vy – společenství Jeho Největšího Jména – prostřednictvím síly Jeho Slova pečujete o prostředí, ve kterém může vzkvétat skutečné porozumění. Dokonce i ti, kteří kvůli této Věře trpělivě snášejí pobyt ve vězení, svými nezměrnými oběťmi a neochvějností dávají v soucitných srdcích rozkvétat „hyacintům poznání a moudrosti“. Po celé zeměkouli se horlivé duše zapojují do práce na budování nového světa prostřednictvím systematického zavádění jednotlivých ustanovení Pětiletého plánu do života. Jeho rysy jsou tak dobře chápány, že necítíme potřebu se zde o nich dále vyjadřovat. Na Prahu Přeštedré Prozřetelnosti pronášíme své úpěnlivé prosby za tím cílem, aby byla pomoc Nejvyššího Zástupu udělena každému z vás, kdo přispívá k pokroku Plánu. Je naší horoucí touhou, kterou posilovalo sledování vašeho oddaného úsilí v průběhu loňského roku, abyste vystupňovali své sebejisté uplatňování znalostí, které získáváte prostřednictvím zkušeností. Nyní není

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

času na váhání; příliš mnoho lidí si není nového úsvitu vědomo. Kdo, když ne vy však může předávat božské poselství? „Při Bohu,“ prohlašuje Bahá'u'lláh, když odkazuje na tuto Věc, „tot' kolbiště hlubokého porozumění a odpoutání, zření a duchovního povznesení, kde nemůže nikdo popohánět své válečné oře vyjma udatných jezdců Milosrdného, kteří zpřetrhali veškeré připoutání ke světu bytí.“

5. Sledovat Bahá'í svět při jeho činnosti znamená dívat se na opravdu radostné vyhlídky. V životě jednotlivého věřícího, jehož touhou je především zvat ostatní k rozmlouvání se Stvořitelem a poskytovat lidstvu službu, lze nalézat známky duchovní transformace, jejíž dosažení je záměrem Pána věku pro každou duši. Duch, který podněcuje činnost jakéhokoli Bahá'í společenství, jež se zasvěcuje službě obecnému blahu a zvyšování schopností svých mladých i starších členů stejně jako svých přátel a spolupracovníků, lze vnímat jako určité svědectví toho, jak se může rozvíjet společnost založená na božském učení. A v oněch vyspělých oblastech, jejichž činnost se v hojně míře řídí rámcem daným Plánem a ve kterých jsou nároky na zajištění soudržnosti mezi různými činnostmi nanejvýš naléhavé, přinášejí rozvíjející se administrativní struktury byt' i jen sebematnější záblesky toho, jakým způsobem budou instituce Víry postupně stále více přebírat větší rozsah svých povinností, jimiž je prosazovat lidský blahobyť a pokrok. Je tedy zřejmé, že rozvoj jednotlivce, společenství a institucí v sobě skýtá obrovský příslib. Kromě toho si však s obzvláštní radostí všímáme, jakou vlídnou láskyplností a vzájemnou podporou se vyznačují vztahy, jež tyto tři aktéry navzájem pojí.

6. Vztahy mezi třemi obdobnými aktéry ve světě jako celku – občanem, obcí a institucemi společnosti – v sobě naopak odrážejí nesváry, které charakterizují bouřlivou etapu lidstva ve fázi přechodu. Tím, že nejsou tito aktéři ochotni vystupovat jako na sobě navzájem závislé části jednoho organického celku, zaklesávají se jeden do druhého v zápase o moc, který se nakonec ukáže jako marný. Nakolik jen je odlišnější společnost, kterou v nesčíslných Deskách a rozhovorech líčí 'Abdu'l-Bahá, v níž vědomí jednoty lidstva utváří každodenní vzájemné vztahy stejně jako vztahy mezi státy. Bahá'í věřící a jejich přátelé na vesnicích a susedstvích po celém světě pěstují vztahy prodchnuté tímto vědomím; to z nich lze rozeznat čistou vůni vzájemnosti a spolupráce, svornosti a lásky. Uprostřed takového neokázalého prostředí se postupně začíná objevovat viditelná alternativa vůči nesvárům, které jsou společnosti tak důvěrně známé. Stává se tak zřejmým, že jednotlivec, který si přeje zodpovědně vyjadřovat své postoje, se uvážlivě účastní konzultace věnované veřejnému dobru a zavrhuje pokušení trvat na osobních názorech; stává se tak zřejmým, že Bahá'í instituce dokáže oceňovat potřebu koordinované činnosti, která se soustřeďuje na cíle, jež přinášejí výsledky, avšak jejím záměrem není kontrolovat, ale povzbuzovat a podporovat; stává se tak zřejmým, že společenství, které má-li převzít odpovědnost za svůj rozvoj, poznává neocenitelný přínos jednoty, kterou skýtá upřímně míněné zapojování se do plánů, jež připravily instituce. Pod vlivem Bahá'u'lláhova Zjevení jsou vztahy mezi těmito třemi aktéry obdařeny novou vřelostí a novým životem; v souhrnu, tvoří živnou půdu, v níž postupně uzrává světová duchovní civilizace nesoucí pečeť božího vnuknutí.

7. Světlu Zjevení je předurčeno zalít svým osvětlením všechny oblasti usilování; v každé z nich se mají nově uspořádat vztahy, které společnost udržují při životě; v každé z nich hledá svět příklady, jak by se lidé měli k sobě navzájem chovat. S ohledem na nápadnou úlohu při vyvolávání neklidu, v němž se poslední dobou tolik lidí ocitá, vás vyzýváme k úvaze o hospodářském životě lidstva, ve kterém se lhostejně toleruje nespravedlnost a nepřiměřený zisk se považuje za znamení úspěchu. Tyto zhoubné postoje jsou tak hluboce zakořeněny, že je těžké si představit, že by nějaký jedinec mohl sám o sobě změnit panující normy, jimiž se vztahy v této oblasti řídí. Jistě však existují určité praktiky, kterých by se měl Bahá'í věřící vystříhávat, jako je například nepoctivost při jeho obchodních transakcích anebo hospodářské zneužívání ostatních. Věrné dodržování božských nabádání vyžaduje, aby nebylo žádného rozporu mezi ekonomickým chováním jednotlivce a jeho vírou jako Bahá'í věřícího. To, že určitá duše ve svém životě dodržuje tyto principy Víry týkající se poctivosti a spravedlnosti, jí umožňuje zachovávat zásady, jež ční mnohem výše nad nízkou laťkou, se kterou svět sám sebe poměřuje. Lidstvo už má dost toho, že se mu nedostává určitého modelu života, o jehož dosažení by se mohlo snažit; od vás očekáváme, že budete pracovat na rozvoji takových společenství, jejichž mravy budou dávat světu naději.

SVĚTOVÝ DŮM SPRAVEDLNOSTI

8. V našem Ridvánovém poselství z roku 2001 jsme poukázali na to, že v zemích, kde je proces vstupování do Víry v zástupech dostatečně silně rozvinut a kde k tomu v národních společenstvích existují příznivé podmínky, souhlasíme s výstavbou Domů uctívání na národní úrovni. Postupné budování těchto Domů uctívání se stane charakteristickým rysem páté epochy Formativního věku Víry. S převelickou radostí nyní oznamujeme, že národní Mashriqu'l-Adhkáry se mají vystavět ve dvou zemích: Demokratické republice Kongo a Papui – Nové Guineji. V těchto zemích jsou kritéria, která jsme stanovili, prokazatelně splněna, ale naprosto nevšední je reakce jejich národů na možnosti, jež vytvořily řady Plánů, které jsou v současné době uváděny do života. S právě probíhající výstavbou posledního kontinentálního chrámu v Santiagu přináší zahájení projektů, jejichž cílem je vybudování národních Domů uctívání, ještě další potěšující důkazy o pronikání Víry Boží do půdy společnosti.

9. Je však možný ještě jeden krok. Mashriqu'l-Adhkár, který 'Abdu'l-Bahá vylíčil jako „jednu z nejdůležitějších institucí na světě“, v sobě snoubí dva základní, nerozlučné složky Bahá'í života: uctívání a službu. Spojení těchto dvou složek se také zračí v soudržnosti, která existuje mezi těmi rysy Plánu, jejichž cílem je budování společenství; jde zejména o rozkvět devocionálního ducha, který se projevuje v modlitebních setkáních a o vzdělávací proces, který vytváří schopnosti pro službu lidstvu. Vzájemná souvislost mezi uctíváním a službou je zvláště zdůrazněna v oněch oblastech celého světa, kde Bahá'í společenství výrazně rostla co do velikosti a vitality a kde je zřejmá angažovanost ve společenské aktivitě. Některé z nich byly prohlášeny za centra pro šíření vzdělanosti, aby mohlo docházet k pěstování schopnosti přátel rozvíjet v přidružených regionech program pro juniorskou mládež. V nedávné době jsme se zmiňovali o tom, že schopnost udržovat tento program v chodu také podněcuje rozvoj studijních kroužků a dětských hodin. Vzdělávací centrum tak nad rámec svého prvotního účelu posiluje celý program expanze a konsolidace. Právě v takových oblastech lze v příštích letech uvažovat o vzniku místního Mashriqu'l-Adhkáru. Se srdci přetékanými vděčností k Požehnané Kráse vám s radostí oznamujeme, že s příslušnými Národními duchovními radami vstupujeme do konzultací ohledně výstavby prvního místního Domu uctívání v každé z následujících oblastí: Battambang v Kambodži, Bihar Sharif v Indii, Matunda Soy v Keni, Norte del Cauca v Kolumbii a Tanna ve Vanuatu.

10. Na podporu výstavby dvou národních a pěti místních Mashriqu'l-Adhkárů jsme se v Bahá'í světovém centru rozhodli zřídit ve prospěch všech těchto projektů Fond pro Chrámy. Přátelé, ať žijí kdekoli, se vyzývají k tomu, aby do něho obětavě přispívali podle toho, jak jim to jejich prostředky dovolí.

11. Milovaní spolupracovníci! Půda, kterou před sto lety zkyprila 'Abdu'l-Baháova ruka, se má znovu kypřit v sedmi dalších zemích, což je pouhým počátkem onoho dne, kdy bude z poslušnosti k Bahá'u'lláhovu příkazu v každém městě a vesnici vystavěna budova k uctívání Pána. Z těchto Míst úsvitu vzpomínky na Boha budou zářit paprsky Jeho světla a znít hymny Jeho chvály.

[podepsán: Světový dům spravedlnosti]